

Rokenrol na koních

TEXT: Kateřina HANÁČKOVÁ – FOTO: Alexander DOBROVODSKÝ

Jsou zpocení, zablácení, sem tam od krve, ale jejich mozek se právě koupe v endorfinech. Hráči z týmu, který sponzoruje slavný italský šperkař Roberto Coin, si s námi ve Velké Chuchli povídali o tom, jak je koňské pólo vzrušující, nebezpečné a nákladné – koneckonců jako všechny závislosti.

Jakmile
máte nějaké
peníze, hned
je investujete
do koně.
Nemůžete jinak.

Hráč póla je jen tak dobrý jako jeho kůň. Cenu pro nejlepšího koně vyhrál pony jménem Mandrake.

Prý se tomu pocitu nevyrovná ani jízda v nadupaném sportáku. Řítíte se v sedle směrem k bráně, pod zadkem cítíte púl tuny živého, dýchajícího masa, které s vámi uhání čtyřicetikilometrovou rychlostí, a mácháte kolem sebe těžkou pálkou jako středověký rytíř v boji. Stejně jako jemu i vám při tom v těle vzrušením vře krev. A zatímco se snažíte uřídit nevypočitatelného poníka, proklíčekovat se na něm k míčku a vzájemně se při tom nepozabíjet se sedmi lidmi, kteří se snaží o to samé, v bílých stanech okolo vás se servíruje kaviár, nalévá šampaňské a klábosí u stolečků. I u nich se ale odehrává boj, jen nenápadnější a rafinovanější – dámy mezi sebou tiše zápasí o to, která z nich má úchvatnější ozdobu na hlavě, pánové se zase poměřují množstvím válců a koní zanechaných na parkovišti před vchodem na hřiště.

VAMOS, VAMOS!

Je sobota odpoledne a na závodisti ve Velké Chuchli se začíná hrát finále poháru Prague Polo Cup. Slunce, které bylo poslední týden nezvěstné, bez ohlášení rozežene mraky a začne pálit do nepřipravených diváků. Asi osmiletá slečna v růžových slunečních brýlích Dior se ošívá v kožíšku, sundá z hlavy klobouček a začne se jím ovívat tak vehementně, že z něj málem odletí květina. „Je mi vedro!“ zavříská a dupne do trávníku. Maminka vzdychne a káravě řekne: „Táta tráví celý den v obleku a stěžuje si někdy?“ Jenže dcera se jen usklíbne a odfrkne: „Jo, jenže ten za to má peníze.“ A uraženě založí ruce, připravená zbytek odpoledne přetřpět. Jakmile se však na hřišti objeví koně, v očích jí bleskne nadšení.

Hlasatel představuje jednotlivé týmy, které jsou tu dnes čtyři. Každý je tvořený hráči různých úrovní – od zapálených amatérů po profesionály, na jejichž dnešní mzdu se ostatní z týmu museli složit. Zatroubení klaksonu odstartuje hru a žoviální americký komentátor během ní sází jeden bonmot za druhým. „Dámy a pánové, ty skřeky, jež doléhají k vašim uším, jsou prosím hlasové projevy našich temperamentních jihoamerických hráčů. Dávejte dobrý pozor, zda vašim směrem neletí kulatý bílý objekt, tím byste do hlavy dostat nechtěli. Tahle hra, to je rokenrol,“ volá euforicky do mikrofonu a přechází po hranicích hřiště, kde se opalují hráči na střídačce. Všichni do jednoho si

obrátili čepici značky La Martina kšiletem dozadu a k tričku s logem týmu mají oblečené bílé kalhoty. „V Indii, kde pólo kvetlo v 19. století, nosili hráči kalhoty hnědé. Pak ale přišli britští kolonialisté v bílých uniformách, pólo se jim zalíbilo a vyzvali Indy na souboj. Sice ho „projeli“, ale konejšili se tím, že u toho v těch bílých kaťatech aspoň dobře vypadali. A tak se od té doby nosí jen ty,“ vysvětluje komentátor po skončení prvního úseku hry. Běží několikaminutová přestávka, během níž si hráči mění unavené poníky za čerstvé.

V zázemí týmu Roberto Coin pobíhá nenalíčená plavovláška v džínách, vestě z ovčí kůže a jezdeckých botách. Dává hráčům napít povzbuzujícího nápoje maté, krmí poníky mrkvemi a jablky přichystanými ve slaměných košících a během zápasu pěkně od plíc fandí. Je to Laura. A i když vypadá jako holka od koní, ve skutečnosti je chotí největší hvězdy dnešního zápolení – profesionálního argentinského hráče Agustína Kronhause, snědého třicátníka s vizáží seriálového lamače srdcí. „To víte, že všude narážíme na poblázněné mladé fanynky, ale jenom v Evropě. Když jsme v Argentině, je klid,“ říká s úsměvem. Kvůli manželově vášni nechala kariéru v public relations, sedm měsíců v roce tráví na cestách a spí po hotelích. Předtím o pólu nevěděla nic, teď jím žije a dýchá. Ve víscé Lobos mají farmu spojenou s hotelem a školou jezdeckví, kam lidé jezdí trénovat i trávit dovolenou a kde je pořád spousta práce. „Nestěžuji si, věděla jsem, do čeho jdu, když jsem si ho brala,“ krčí rameny, ale přiznává, že rodina se takhle založit nedá.

JÁ JSEM TU ŠÉF

Pólo je hra rychlá, akční a nepředvídatelná a na tabulích naskakují body jeden za druhým. Míček občas zaletí až k hledišti a vystrašení fotografové uskakují dozadu ve snaze uchránit před zasažením svůj stroj i hlavu. Hráči vypadají z dálky jen jako zamotané klubíčko nohou, pálek a koňských hlav. „Moc rád bych vám vysvětlil, co se právě teď na hřišti děje, ale bohužel nemám ani páru,“ přiznává komentátor a zrakem se snaží rozuzlit tu změť končetin v dálce. Rozhodčí se na svém koni motá okolo hloučku a vzduch každou chvilku prořízne hvízd jeho píšťalky.

Arbitrovým hlavním úkolem je předvídat fauly, ještě než k nim dojde, a tím zabránit zranění koní, hráčů a lidí v hle-

Není nic lepšího

- ✓ Tradiční proces vaření piva
- ✓ Unikátní kmen kvasinek Birell
- ✓ Vyroben z českého chmele a ječmene

Třetí ročník mezinárodního turnaje Prague Polo Cup vyhrál na závodišti ve Velké Chuchli tým Moser. Nejlepším hráčem byl vyhlášen Agustín Kronhaus.

Slavný italský designér Roberto Coin (vlevo-) sám na koni jezdit neumí, ale tahle zvířata ho prý odmalička fascinují.

dišti. „Pískám a uděluji penalty ještě předtím, než se něco stane. Takže na mě hráči v jednom kuse pořvávají, co dělám a že by se přece bývalo nic nestalo. Že jsem jim zkazil šanci,“ povídá svérázně. „Tak na ně zakřičím: ‚Hele, sklapněte a buďte rádi, že nejste mrtví!‘ A když pořád mumlají a jsou na mě sprostí, můžu je potrestat i za to. Já jsem tu šéf! A neslušnost k rozhodčímu, to je taky foul,“ zasměje se nahlas.

Zápas je u konce, tým Roberto Coin prohrál o půl bodu a rozhodčí Sean už se ohlíží po pivu. Při otvírání lahve sykne bolestí, předchozího dne si totiž při hře vymkl zápěstí. „Já už jsem si na koni zlomil prakticky všechno. Ruce, záda, žebra, kotníky,“ říká, prohlíží si svoje tělo odshora dolů a u každé jeho části si udělá pomyslnou fajfku. V Anglii hrál profesionálně pětadvacet let, než mu došlo, že ho tenhle sport brzy finančně zruinuje, pokud se mu bude ještě chvíli věnovat. A to i přesto, že ho v něm podporovala jeho manželka, vysoce postavená bankovní manažerka. Po-

slední tři roky se proto nechává najímat jako rozhodčí – když je sezona, měsíčně píská okolo osmdesáti zápasů, na které jej zvou pořadatelé turnajů v Evropě, Dubaji i Jihoafrické republice.

„Před nedávnem mě shodil kůň a nemohl jsem se tři týdny ani hnout. Pak přijedu sem a nějaký poník mě zas vyhodí ze sedla! Byl jsem kvůli tomu vzteky bez sebe. Ale to je prostě život,“ odvětí a zapije svoje slova mocným douškem plzně. S hráči, kteří tu dnes jsou, se zná dobře a dlouho a – jak hrdě říká – řadu z nich učil pólo hrát. „Všichni jsme přátelé, včera jsme měli večírek v hotelu, kde bydlíme. Dal jsem si jen pár piv, večeri a šel spát. Nechtěl jsem, aby se na mě dneska utrhovali, že špatně soudcuji, protože jsem to včera přehnal s pitím,“ směje se.

GOLF AŽ V DŮCHODU

Po vyhlášení vítězů se někteří diváci pomalu trousí k východu, jiní ještě popíjejí šampaňské a posedávají v bílých stanech. Pán v legračním pruhovaném obleku, který celý den v dětském koutku nafukoval balonky a bavil nejmladší návštěvníky, se unaveně zhrouť na židli se sklenkou mauricijského rumu. Tým Roberto Coin skončil čtvrtý ze čtyř, ale když si s hráči sedáme na kapotu kapitánova BMW, jsou všichni v rozverném náladě. Nedá nám to, abychom se nezeptali – proč si jako hobby raději nezvolili bezpečnější sport, jehož turnaje nezačínají minutou ticha za hráče padlé v poslední sezoně? „Hodně nás během roku zemře, to je pravda,“ vypálí argentinský profík Agustín bez servítek. „Ale co vás může zabít, to ve vás zároveň vyvolává intenzivní pocit, že jste naživu,“ pronese vášnivě. „Pólo je jediný sport na světě, kde se snažíte trefit míč, aniž by vaše nohy byly na zemi. A to je na tom to kouzelné. Kůň se hýbe, vy jste v pohybu, míček létá sem a tam, a když ho trefíte a vidíte, jak letí přes hřiště, je to ten nejlepší pocit, jaký můžete zažít,“ rozplývá se.

„No, možná za dvacet třicet let si uvědomíme, že nastal čas přejít ke golfu,“ říká Peter Papadopoulos, developer žijící v Česku a zároveň manžel organizátorky dnešního pólo poháru. „Prosím tě, kolik ti je, vždyť tou dobou už ani nebudeš naživu,“ popichuje Petra kapitán týmu Anthony Caine, který v Praze vlastní realitní skupinu. Spoluhráčův kůň ho před časem drcl hlavou do žeber tak silně, že mu tři z nich zlomil, a Anthony první měsíc bo-

NOVÝ MITSUBISHI OUTLANDER HRDINA Made **in** Japan

- ZROZEN V ZEMI VYCHÁZEJÍCÍHO SLUNCE
- PŘIPRAVEN HRDĚ PLNIT VAŠE PŘÁNÍ
- BOJOVNÍK, KTERÝ VÁS NEZKLAME
- SPOLEHLIVÝ OCHRÁNCE NA VAŠICH CESTÁCH

www.outlander.cz

Na mzdu profesionálního hráče póla Agustína Kronhause (na snímku) se skládají ostatní členové týmu Roberto Coin. Agustín je také jediný, kdo na kohokoliv z týmu může na hřišti zakřičet.

KOŇSKÉ PÓLO V KOSTCE

Sport vznikl ve starověké Persii a oblibu si získal v Indii jako kratochvíle urozených. Od nich jej okoukali Britové a s prvními osadníky se dostal i do Argentiny, odkud dnes pocházejí nejlepší hráči světa. Základ hry je jednoduchý: dva čtyřčlenné týmy hráčů na koních se snaží pomocí pátky vpravit míček do soupeřovy branky. Zápas je rozdělený do čtyř sedmiminutových úseků zvaných chukka neboli čaka, v přestávkách mezi nimi si jezdci mění unavené koně za čerstvé. Každý ze sportovců má přidělený handicap v rozsahu -2 až 10. Součet handicapů všech hráčů určuje celkový handicap týmu. Rozdíl handicapů určuje počáteční skóre zápasu. Výhodou póla je, že když se vám v turnaji nedaří, můžete vždycky říct, že trávník byl hrbolatý, kůň neovladatelný a vidění rozhodčího křivé. Nevýhodou jsou náklady: chce-li člověk hrát pólo na patřičné úrovni, potřebuje několik koní (říká se jim pólo pony), z nichž jeden vyjde na stovky tisíc až desítky milionů korun. Je třeba platit za trenéra, členství v klubu, ustájení a převozy koní na turnaje – roční náklady se mohou vyšplhat na cenu několika vozů Ferrari. V Česku se hrají dva turnaje: BMW Polo Cup a Prague Polo Cup.

TÝM PANA COINA

Agustín Kronhaus (handicap +3)

Profesionál, tři měsíce v roce žije na farmě v Argentině, zbytek roku cestuje po turnajích spolu s manželkou Laurou. Turnaje Prague Polo Club se účastní podruhé.

Anthony „Chip“ Caine, kapitán (0)

Třiašedesátiletý Američan studoval architekturu na univerzitě v Princetonu, dnes je šéfem realitní skupiny Asental Group, jež sídlí v Praze. Pólo hraje přes třicet let.

Brigitte Emborgová (-2)

Bývalá manažerka farmaceutické firmy jezdí na koni od dětství, pólo začala

hrát v Česku před pár lety, kdy opustila kariéru v byznysu. Účastnila se několika turnajů včetně sněžného póla ve Svatém Mořici.

Petros „Peter“ Papadopoulos (-2)

Původem řecký developer žije téměř dvacet let v Česku, kde působí jako ředitel firmy RIM Engineering. Jeho manželkou je organizátorka turnaje Prague Polo Cup Nina Popovová.

lestí skoro nespál. I tak ale soudí, že je mnohem nebezpečnější věnovat se automobilovému závodění nebo ragby, kde sportovce neuchrání starostlivý rozhodčí ani přísná sada pravidel. „Hlavně jde o to, že jakmile pólo jednou zkusíte, už s ním nemůžete přestat. Na tom vzrušení ze hry si vybudujete závislost,“ přidává se Švýcarka Brigitte Emborgová, která v Praze žije čtvrtým rokem. Pólo začala hrát ve chvíli, kdy nechala kariéru ve farmaceutické firmě, a tak může trénovat i přes den. „Cítila jsem, že je čas, abych se víc věnovala sobě a užívala si života, jehož je pólo zásadní součástí,“ říká elegantní Brigitte.

Na otázku, jak časově náročná záliba koňské pólo je, všichni oslovení hráči sprásknou ruce. „Pólo zabere veškerý váš čas. Musíte cvičit, cvičit a cvičit, odehrát co nejvíc zápasů a pořád jet na hranici svých možností,“ vyjmenovává Agustín Kronhaus. Kapitán Anthony zdůrazňuje, že je důležité obklopovat se dobrými spoluhráči, aby se člověk něco naučil. „Co víc, pólo vás stojí všechny úspory. Jakmile máte nějaké peníze, hned je investujete do koně. A nemůžete jinak,“ skáče mu do řeči Agustín. „No, to nevím, já si kupuji rád i jiné věci,“ namítá lehce nesměle Anthony a Argentinec ho se smíchem

utne: „K tomu stavu za chvíli dospěješ taky, věř mi!“

MAGNET NA ŽENSKÝ

Všichni hráči jeden druhého dobře znají a přáteli se i mimo hřiště, ačkoliv se původně seznámili na něm. Ptáme se kapitána, jak vybíral členy týmu pro tenhle turnaj. „Myslím, že prostě hledal lidi, kteří by mu sedli,“ vkládá se do hovoru konzultant Mark Robinson. „A žádné nenašel, tak oslovil nás,“ dodá škádlivě. Blondatou Brigitte prý považují za jednoho z nich. „Neber to tak, že bys vypadala jako chlap, Brigitte, naopak, jsi kus ženský,“ prohodí Agustín horlivě. „Hlavně v těch šatech, které jsi měla včera na večírku,“ mrká na ni přátelsky Anthony a hned střizlivě dodá: „Ale na hřišti z nás má nejostřejší lokty. Umíš být pěkně agresivní, víš to, Brigitte?“

Zní to, jako by se večerejší party v hotelu bůhvíjak zvrhla, ale tak to prý nikdy nebývá. „Spíš si užíváme tu atmosféru. Je krásné, když se sejdete s lidmi, s nimiž vás spojuje láska ke stejné věci. Utužujeme vztahy, ale nikdo z nás to s pitím nepřehání, protože k sobě navzájem máme zodpovědnost, že další dny na hřišti předvedeme to nejlepší, co dovedeme. Je to týmový závazek,“ vysvětluje Peter diplomatically.

Když jedete
na živém zvířeti,
jež vnímáte jako
prodloužení
vlastního těla,
nemůže se tomu
řízení sportáku
vůbec rovnat.

INZERCE

PN001726-3

Johann Malle

BUĎTE NÁROČNÍ, I TAK VÁS PŘEKVAPÍME

*Ručně vyráběné kontinentální
postele a přírodní matrace*

Přijměte pozvání do jednoho z našich showroomů.

Praha - Průhonice > Nákupní galerie MoDo, V Oblouku 800
Brno Business Park – Budova C, Londýnské náměstí 881/6

www.johann-malle.cz

Pólo je také společenská záležitost. Zatímco hráči se snaží uřdit nevypočitatelného poníka, u hřiště se manželkám servíruje kaviár, nalévá šampaňské a děti to snad nějak vydrží...

Když jedete na živém zvířeti, které vnímáte jako prodloužení vlastního těla, nemůže se tomu prý řízení sportovního auta vůbec rovnat. „Mezi vámi a vaším zvířetem panuje zvláštní vztah, je vaší součástí. Posíláte mu signály, budujete si vzájemný respekt. Poníci si pólo užívají, pro ně je to naprostý odraz a rádi vyhrávají,“ shodují se všichni. Agustín znalecky dodává: „Je důležité, aby kůň věděl, že vy jste jeho pán, jinak si začne dělat, co chce. Jakmile vycítí, že nad ním nemáte kontrolu, využije toho, postaví se na zadní a vyhodí vás ze sedla.“

„Jeden z důvodů, proč je Agustín tak dobrý hráč, je ten, že je úžasný jezdec – řídí koně intuitivně a může se soustředit na samotnou hru. A pak na nás ostatní na hřišti křičí, proč hrajeme tak špatně a nepřemýšlíme víc nad tím, co děláme. Jenže v ten moment se já zrovna soustřeďuji na to, jestli je moje noha na správném místě, abych se na tom koni vůbec udržel,“ směje se Anthony.

Zajímá mě, v jakém jazycy obvykle klejí na hřišti, a Agustín bez okolků přiznává: „Ve všech jazycích, které znám, často německy, což je zvláštní,“ říká. „Ale nadávání je rozhodně fajn, kdybyste to drželi v sobě, zaděláte si akorát na nádor,“ vysvětluje a všichni přitakávají. Jakmile se prý dostane na hřiště, zapomene na to, že je to jeho zaměstnání. V týmovém dresu, s pálkou v ruce a čtyřnohým zvířetem pod sebou cítí všichni stejný tlak být nejlepší a vyhrát. „S tím rozdílem, že Agustín je jediný, kdo na kohokoli řve,“ povídá Anthony. Jak na vás může někdo řvát, jste přece kapitán, připomínám. „To jo! A taky jsem nejstarší, takže by ke mně tím spíš měli chovat respekt!“ směje se.

A jak se Agustín v Evropě vyrovnává s davem fanynek, rozněžnělých jeho čokoládovými očima, z nichž sálá horkokrevnost? „Jakých fanynek? Kdyby se osprchoval, tak možná, teď se na něj podívejte!“ dobírá si jej Anthony a ukazuje na spoluhráčova kolena ušpiněná směsí krve a hlíny. „Pólo je magnet na ženský, to rozhodně. A když jsem byl singl a cestoval po Evropě, nemůžu říct, že jsem toho sem tam nevyužil,“ mrká Agustín. „Ale teď jsem se usadil a vůbec mi to nechybí,“ dodává rychle.

Většina nejlepších pólo profesionálů s desítkovými handicapy pochází právě z Argentiny, což je prý tým, že jde o zemi se spoustou rovných planin a pamp, na nichž se dá trénovat. Ani půda tam

Na sobě umím zapracovat sama. Na svých penězích nechávám pracovat profesionály

Smíšený fond Optimum

Někdy může být ideálním řešením, když někdo pracuje za Vás.

Smíšený fond Optimum řídí investice tak, aby narůstaly příležitosti pro lepší zhodnocení Vašich peněz. Vy proto nemusíte sledovat různé trhy a pohyby na nich. Fond investuje Vaše volné finanční prostředky do více druhů aktiv, nejen do akcií a dluhopisů, ale třeba i do realit. Informujte se o všech výhodách optimálního investování v jakékoli pobočce BLUE.

Nový standard
osobního bankovníctví

blue

Ceny podílových listů fondu mohou stoupat nebo klesat, přičemž není zaručena návratnost původně investované částky. Další informace včetně úplného názvu fondu naleznete ve statutu fondu, který je dostupný na www.investicnicentrum.cz nebo v pobočkách České spořitelny.

není tak drahá, takže péče o koně tu člověka nevyjde tak draho. „Kůň tam stojí desetkrát míň než v Evropě a taky máme tradici kovbojů gauchů!“ zahlásí Agustín. „Myslím ale, že jezdeckví se u nás daří proto, že máme mnohem menší pud sebezáchovy. Nemáme co ztratit. Malé děti tu drandí na koních jak blázni, skáčou přitom ze hřbetu jednoho rovnou na druhého, to by se v Evropě zděsili. Učil jsem v Hamburku děti jezdit. Jenže jejich rodiče se o ně pořád báli a vůbec je nenechali růst,“ diví se.

NEŘESTI PANA COINA

Do hovoru se vmísí Peterova manželka a pořadatelka celé akce Nina Popovová. „Byl za mnou Roberto Coin, prý by taky chtěl jedno týmové tričko,“ řekne svému muži. „S radostí, pověz mu, že ho s ním vyměním za šperky,“ zasměje se nahlas.

Panu Coinovi smysl pro humor rozhodně nechybí. V Praze je jen na čtyřicet hodin, pak tenhle elegantní sedmdesátník odjíždí do Dubaje, Hongkongu, na Filipíny a zpět dorodných Benátek. Děláme si legraci, že odtamtud do Prahy přivezl italské slunce. „To je dost možné, protože každý, kdo mě zná, říká, že jsem štístko. Moje šperky jsou vlastně amuletem pro štěstí, protože jsem se dotkl všech rubínů, které jsou v každém kousku. O tomhle kameni si už starověcí Egypťané mysleli, že přináší štěstí, bohatství a zdraví,“ vypráví Coin a nastavuje tvář odpoledním paprskům.

Mluví o pěstování sportovního ducha a do toho si zapálí cigaretu. „Nikdy jsem nechtěl být úplně dokonalý,“ praví s mrknutím. Že by kouření byla jeho jediná vada na kráse? Roberto Coin zaváhá a zasměje se: „No, tak dvě by se na mně možná našly.“

Sám na koni jezdit neumí. „Narodil jsem se na místě, kde žádní koně nebyli – pořád jen samé lodě, gondoly! Ale odmalička mě tahle zvířata fascinovala. Teď jsem vymyslel kolekci zdobenou motivem arabských koní a jeden z kousků jsem navrhl přímo pro sultána Ahmeda bin Sulayema z Dubaje, kde se teď otevřelo nové dostihové závodiště,“ říká a pokračuje: „Na pólu mě fascinuje, že je to sport stejně tvrdý a drsný jako ragby, ale zároveň velmi elegantní. Je krátkochvilí džentlmenů a dam. V Anglii jsem viděl hrát pólo prince Charlese a musím říct, že náš Agustín by ho strčil do kapsy!“

SAMSUNG SUHDTV^{4K}

WITH

NANO CRYSTAL DISPLAY

Zcela nová SUHD televize

Nano Crystal Color

Exkluzivní technologie Samsung **Nano Crystal Color** zajišťuje nejbohatší paletu barev na trhu.

Ohromující kontrast

Všechny odstíny černé jsou zobrazeny věrně, barvy jsou zřetelné i v temných scénách.

Zářivější jas

Dramatický nárůst jasu umožňuje zobrazit zářivé scény jasnější než kdy dříve.

SAMSUNG